

Рис. 1 Організаційно-економічні риси неприбуткових організації [8]

Список використаних джерел

1. Закон України «Про професійних творчих працівників та творчі спілки» від 07.10.1997 р. №554/97-ВР [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/Z970554.html
2. Закон України «Про благодійну діяльність та благодійні організації» від 05.07.2012 р. № 5073-VI [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.interbuh.com.ua/ua/documents/oneregulations/39743>
3. Цивільний процесуальний кодекс України [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1618-15?test=XX7MfyrCS>
4. Вікіпедія: Вільна енциклопедія [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://uk.wikipedia.org/wiki/%>
5. Закон України «Про свободу совісті та релігійні організації» від 23.04.1991 р. № 987-XII [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T098700.html
6. Жукевич С.М. Сутнісні особливості управлінського обліку в інформаційній системі керування установами державного сектору // Актуальні напрями модернізації бухгалтерського обліку, аудиту та оподаткування в Україні: тези доповідей Всеукраїнської науково-практичної конференції, 23 травня 2018 року, м. Харків, С. 84-86/
7. Яцишин, С. Р. Суб'єкти державного сектору в структурі економіки держави / Світлана Романівна Яцишин // Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні : матеріали III міжнар. наук.-практ. конф. [Тернопіль, 10-11 жовтня 2014 р.] - Тернопіль: ТНЕУ, 2014. - С. 181-182. Режим доступу: <http://dspace.tneu.edu.ua/handle/316497/17261>

Хомир П. Я.

доктор економічних наук, професор
Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя
м. Тернопіль, Україна

ОБЛІКОВА ТЕОРІЯ ЧИ РЕФЕРАТИ ЧУЖИХ ПРАЦЬ?

Видається, що нинішні т. зв. "теоретичні" пошуки в царині вітчизняної облікової теорії нічого спільного з нею не мають. Бо вона, як відомо, має забезпечувати розвиток бухгалтерського обліку, а не намагання довести до оскоми пустопорожні абстракти на кшталт "архітектури системи обліку" як "сукупності взаємопов'язаних систем, їх внутрішню структуру та закономірності функціонування, взаємодію між ними, мету кожної з підсистем та системи обліку в цілому" [2, с. 4]. Позаяк далі, замість висвітлення хоч би дрібки якоїсь конкретики принаймні стосовно раціонального досягнення давно відомої "мети системи обліку в цілому" з урахуванням його меж, визначених ще Й.-Ф. Шером, такі

публікації переповнені всілякими бла-бла-бла, де крім їхніх назв із використанням "неологізмів, утворених на основі прямого лінгвістичного перекладу на українську мову без спроби пошуку адекватного тлумачення відповідно до чинної формальної нормативної бази" [1, с. 12], нічого путнього немає.

Тому вони, замість поступу в "архітектурі системи обліку", призводять лише до того, що "прямий лінгвістичний переклад" словосполучення management accounting (управління витратами) перетворив ці настанови в "управлінський облік", до якого ніяк не можуть розробити жодної методики, бо навіть виявляється, що взагалі-то "бухгалтери не повинні обмежувати себе методологією й організацією обліку, а розуміти роль, значення, перспективи, вартість інформації як найціннішого із факторів виробництва" [2, с. 3].

Особливо ж значимим в контексті "теоретичних" пошуків мабуть слід вважати "відкриття", що "ефективний управлінський облік здійснюється досвідченими та компетентними фахівцями, які застосовують Глобальні Принципи, щоб підтримувати й покращувати систему управління ефективністю в організації у сферах власної діяльності". Певна річ, насамперед озброєних "перетином фінансів та менеджменту", бо з огляду на те, що про методику облікового забезпечення застосування таких принципів в цитованому тексті не йдеться, цього достатньо.

Загалом же спостерігається якась пошесть, коли малообізнані хоч би з азами менеджменту, не кажучи вже про бухгалтерський облік, дилетанти відразу беруться повчати "бухгалтерів, аудиторів, експертів і консультантів" щодо "управління фінансовими результатами як цілісною системою, підпорядкованою фінансовій (як ключовій) і єдиній генеральній стратегіям функціонування та розвитку підприємства в умовах невизначеності та ризиків, що притаманні сучасному мінливому ринковому середовищу". А це повчання вичерпується переповіданням, сконструйованим на копил "на городі бузина, а в Києві – дядько".

Бо спроба долучити до "управління фінансовими результатами як цілісною системою..." нагадування: "Ключова роль фінансових результатів полягає в тому, що вони сприяють інвестиційній привабливості, діловій активності підприємства як у виробничій, так і фінансовій сферах. Крім того, фінансові результати є джерелом задоволення інтересів акціонерів, інвесторів як власників інвестованого капіталу, кредиторів та потреб найманого персоналу...", при всьому бажанні глибокодумно покивати головою, мовляв, ото чеше!, виглядає не з тієї опери.

А простіше кажучи, банальною компіляцією з поганеньких навчальних посібників, зварганих таким же робом. Що, до речі, підтверджує й список використаної літератури до цієї публікації, попри те, що посилання на джерела запозичення таких "перлин" не наводяться. Як і будь-які фактографічні дані, не дивлячись на наявність подоби таблиць (у цьому випадку – однієї, але з 11-ма формулами, де фігурують тільки букви-символи. Видно цим авторам невтямки, що таблиці завжди повинні містити якісь цифрові дані, котрі до того ж ще й треба проаналізувати, навівши стислі висновки до кожної.

Та де там! Замість цього, не задовольняючись багатослівним примітивним наведенням у таких "таблицях" чужих формулювань якихось визначень, де одне й те саме повторюється безліч разів, продовжують це далі текстом, монотонно описуючи: X "визначив"; Y "зазначив"; Z "виділила" etc. Або так: "Проаналізувавши співставлення понять ... та їх економічну сутність ... досліджено ... також економічну сутність" цих же понять. "За результатами проведеного аналізу з'ясовано, поняття ... стало предметом дослідження багатьох теоретиків і практиків". Із тим же реферуванням, як скомпілювали в подібних навчальних посібниках це загальновідоме поняття X, Y, Z, мовляв, один "стверджує", інший "під ним розуміє", наступний "розглядає", "зазначає" і т. д. з неодноразовим повторенням цих дієслів, аби дійти врешті до сакраментального: "Одночасно ми погоджуємося з думкою ...". Стосовно чого варто навести епізод на одній з конференцій, де

після виступу керівника, на адресу його заступника, який із бундючним пафосом почав свій виступ словами: "Я погоджуюся з думкою директора ...", в залі пролунала репліка-запитання: "А своєї власної не маєте?" Правда, в цьому разі мабуть до власної слід віднести наведений після цього всього пасаж: "Доволі тотальним, на наш погляд, є визначення ..." , тим паче, коли виявляється, що воно не зовсім тотальне, зважаючи на продовження: "проте, у їх визначенні також відсутні рекомендації стосовно ...".

Тож із урахуванням таких перлин-тавтологій, як "Аналізуючи, все вище зазначене, можна зауважити ..., Підсумовуючи вище викладене можна зробити висновок ..., Проаналізувавши ряд авторів ..." цьому пасує латинська максима *audi vide sile*. Неспроста ж першим напрямом роботи цієї конференції визначено бухгалтерський облік як систему знань, яку слід доповнювати не рефератами чужих праць, а золотими крупинками власних думок.

Список використаних джерел

1. Єфименко Т. І., Конопльов С. Л. Інституціональні аспекти реформування державних фінансів /Фінанси України, 2016. № 6. С. 7-30.
2. Проблеми економіки України Збірник наукових праць. Випуск 11. Тернопіль, 2006.

Яцишин С. Р.

кандидат економічних наук, доцент,

Каторож В. І.

магістрант

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ТА ЗНАЧЕННЯ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ У ДЕРЖАВНОМУ СЕКТОРІ

Щоб орієнтуватись у фінансово-ресурсному потенціалі установи, потрібно вміти його правильно застосувати на майбутнє, знайти напрямки розвитку установи або проблемні внутрішньо-організаційні ділянки, що потребують корегування. Тобто потрібно володіти достовірною оперативною інформацією установи. Саме це служить одною із граней економічної сутності звітності.

Зміни рівня економічного розвитку нашої країни протягом останніх років, впровадження заходів щодо цільового та економного витрачання бюджетних ресурсів призводять до певних змін у веденні бухгалтерського обліку та, відповідно, формах складання фінансової звітності бюджетними установами. Останнє, у свою чергу, зумовлює затвердження Міністерством фінансів України різного роду положень та інструкцій про порядок складання місячної, квартальної і річної звітності установами та організаціями, що отримують кошти з державного та місцевих бюджетів. При цьому передбачена можливість внесення змін до цих нормативних актів за необхідності.

Поняття «державний сектор» являє собою сукупність економічних суб'єктів, які сформовані на основі або за участю державної власності (підприємств, установ), стосовно яких можливе здійснення управління суб'єктами державної та місцевої влади.

Суб'єкти державного сектору – це суб'єкти, що діють на основі лише державної власності, а також суб'єкти, державна частка у статутному фонді яких перевищує п'ятдесят відсотків чи становить величину, яка забезпечує державі право вирішального впливу на господарську діяльність цих суб'єктів.

Обліковий процес в установі ДСЕ завершується формуванням звітності на основі поточних даних для розрахунку економічних показників, необхідних для управління.